Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα),

της 18ης Οκτωβρίου 2012*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Άρθρα 6, 25, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και ε′, και 61 — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει καθιστή μορφή — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα — Διαφορετική συνολική εντύπωση — Βαθμός ελευθερίας του δημιουργού — Ενημερωμένος χρήστης — Εύρος του δικαστικού ελέγχου — Έλλειψη αιτιολογίας»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-101/11 P και C-102/11 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκαν στις 28 Φεβρουαρίου 2011,

Herbert Neuman,

Andoni Galdeano del Sel,

κάτοικοι Tarifa (Ισπανία), εκπροσωπούμενοι από την S. Míguez Pereira, abogada,

Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τους J. Crespo Carrillo και A. Folliard-Monguiral,

αναιρεσείοντες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **José Manuel Baena Grupo, SA**, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Canela Giménez, abogado,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους U. Lõhmus (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, A. Arabadjiev και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: A. Calot Escobar

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Απόφαση

1 Με τις αντίστοιχες αιτήσεις τους αναιρέσεως, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel, αφενός, και το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), αφετέρου, (στο εξής από κοινού: αναιρεσείοντες) ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Δεκεμβρίου 2010, T-513/09, Baena Grupo κατά ΓΕΕΑ — Neuman και Galdeano del Sel (καθιστή μορφή), (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η José Manuel Baena Grupo, SA (στο εξής: Baena Grupo) κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 14ης Οκτωβρίου 2009 (υπόθεση R 1323/2008-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ των H. Neuman και A. Galdeano del Sel, αφενός, και της Baena Grupo, αφετέρου (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

2 Η αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ L 3, σ. 1), ορίζει τα εξής:

«Η εκτίμηση του κατά πόσον ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα θα πρέπει να βασίζεται στο κατά πόσο η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει από αυτήν που του προκαλεί οποιοδήποτε άλλο από το σύνολο των υπαρχόντων σχεδίων ή υποδειγμάτων, λαμβανομένης υπόψη της φύσης του προϊόντος στο οποίο έχει εφαρμοσθεί ή ενσωματωθεί το σχέδιο ή το υπόδειγμα, και, ιδίως, του βιομηχανικού κλάδου στον οποίο εντάσσεται και του βαθμού της ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.»

3 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ορίζει:

«Το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα.»

4 Το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Ένα σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται νέο εάν δεν έχει διατεθεί στο κοινό ταυτόσημο σχέδιο ή υπόδειγμα:

α) στην περίπτωση μη καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το σχέδιο ή το υπόδειγμα για το οποίο διεκδικείται προστασία διατέθηκε για πρώτη φορά στο κοινό,

β) στην περίπτωση καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση ή, αν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.

2. Τα σχέδια ή υποδείγματα λογίζονται ως ταυτόσημα αν τα χαρακτηριστικά τους διαφέρουν μόνο σε επουσιώδεις λεπτομέρειες.»

5 Το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού προβλέπει:

«1. Ένα σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα εάν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο καταναλωτή διαφέρει από τη συνολική εντύπωση που προκαλεί στον εν λόγω καταναλωτή κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει διατεθεί στο κοινό:

α) στην περίπτωση μη καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το σχέδιο ή το υπόδειγμα για το οποίο διεκδικείται προστασία διατέθηκε για πρώτη φορά στο κοινό,

β) στην περίπτωση καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση ή, εάν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.

2. Προκειμένου να εκτιμηθεί ο ατομικός χαρακτήρας, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.»

6 Κατά το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 6/2002:

«1. Για την εφαρμογή των άρθρων 5 και 6, ένα σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι έχει διατεθεί στο κοινό αν έχει δημοσιευθεί κατόπιν καταχώρισής του ή με άλλον τρόπο, ή έχει εκτεθεί, έχει χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο ή κατέστη γνωστό με άλλο τρόπο, πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο α) και στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β), κατά περίπτωση, εκτός εάν τα γεγονότα αυτά λογικά δεν θα ήταν δυνατόν να γίνουν γνωστά κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων στους ειδικευμένους κύκλους του συγκεκριμένου κλάδου οι οποίοι δραστηριοποιούνται εντός της Κοινότητας. Ωστόσο, δεν θεωρείται ότι το σχέδιο ή το υπόδειγμα έχει διατεθεί στο κοινό μόνο και μόνο επειδή διατέθηκε σε τρίτον με τη ρητή ή σιωπηρή προϋπόθεση να παραμείνει απόρρητο.

2. Η γνωστοποίηση δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή των άρθρων 5 και 6, αν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητείται προστασία στο πλαίσιο ενός καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος έχει διατεθεί στο κοινό:

α) από το δημιουργό, τον έλκοντα εξ αυτού δικαίωμα ή τρίτο πρόσωπο συνεπεία παρασχεθείσας πληροφορίας ή ενέργειας στην οποία προέβη ο δημιουργός ή ο εξ αυτού έλκων δικαίωμα, και,

β) κατά τους 12 μήνες που προηγούνται της ημερομηνίας κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης ή, αν διεκδικείται προτεραιότητα, κατά την ημερομηνία προτεραιότητας.»

7 Το άρθρο 25 του κανονισμού αυτού, το οποίο τιτλοφορείται «Λόγοι ακυρότητας», ορίζει στις παραγράφους 1, στοιχεία β′ και ε′, καθώς και 3:

«1. Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο μόνο εάν::

[...]

β) δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 4 έως 9,

[...]

ε) σε μεταγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα γίνεται χρήση διακριτικού σημείου, ενώ το κοινοτικό δίκαιο ή η νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους που διέπει το σημείο αυτό, παρέχει στο δικαιούχο του εν λόγω διακριτικού σημείου δικαίωμα απαγόρευσης αυτής της χρήσης,

[...]

3. Τους λόγους των στοιχείων δ', ε' και στ' της παραγράφου 1 δικαιούνται να επικαλεσθούν μόνον ο υποβάλλων την αίτηση ή ο δικαιούχος του προγενέστερου δικαιώματος.

[...]»

8 Κατά το άρθρο 61, παράγραφοι 1 έως 3, του ίδιου κανονισμού:

«1. Ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορούν να ασκούνται προσφυγές κατά αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών.

2. Προσφυγή επιτρέπεται για λόγους αναρμοδιότητας, παράβασης ουσιώδους τύπου, παράβασης της Συνθήκης, του παρόντος κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους ή για κατάχρηση εξουσίας.

3. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δύναται να ακυρώνει ή να τροποποιεί την προσβαλλόμενη απόφαση.»

Ιστορικό της διαφοράς

9 Η Baena Grupo είναι δικαιούχος του ακόλουθου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος που καταχωρίστηκε με αριθμό 426895-0002 (στο εξής: επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα):

10 Το κοινοτικό αυτό σχέδιο ή υπόδειγμα κατατέθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2005, καταχωρίστηκε δε και δημοσιεύθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 2005 για τα ακόλουθα προϊόντα της κλάσεως 99-00, κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, της 8ης Οκτωβρίου 1968, όπως αυτός τροποποιήθηκε (στο εξής: διακανονισμός του Λοκάρνο): «διακόσμηση για κοντομάνικες βαμβακερές μπλούζες (τι-σερτ), διακόσμηση για κασκέτα, διακόσμηση για αυτοκόλλητα, διακόσμηση για έντυπο υλικό, συμπεριλαμβανομένου διαφημιστικού υλικού».

11 Στις 18 Φεβρουαρίου 2008, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel κατέθεσαν ενώπιον του ΓΕΕΑ αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχεία β' και ε', του κανονισμού 6/2002. Με την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας προέβαλαν ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, αφενός, δεν ήταν νέο και δεν είχε ατομικό χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού, σε συνδυασμό με τα άρθρα 5 και 6 του ίδιου κανονισμού, και, αφετέρου, ότι στο εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα γινόταν χρήση διακριτικού σημείου κατά την έννοια του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του ίδιου κανονισμού.

12 Προς στήριξη της αιτήσεώς τους κηρύξεως ακυρότητας, οι Η Neuman και A. Galdeano del Sel επικαλέστηκαν το ακόλουθο προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα με αριθμό 1312651 (στο εξής: προγενέστερο σήμα):

13 Το σήμα αυτό καταχωρίστηκε στις 7 Νοεμβρίου 2000 για προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 25, 28 και 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας), και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα και είδη πιλοποιίας»·

— κλάση 28: «Παιχνίδια, παιχνίδια για παιδιά· είδη γυμναστικής και αθλητισμού»·

— κλάση 32: «ζύθος· μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά».

14 Με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2008, το τμήμα ακυρώσεων του ΓΕΕΑ δέχθηκε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002.

15 Στις 16 Σεπτεμβρίου 2008, η Baena Grupo άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 55 έως 60 του κανονισμού 6/2002, κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

16 Με την απόφασή του το τρίτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ (στο εξής: τμήμα προσφυγών) έκρινε ότι το τμήμα ακυρώσεων υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το προγενέστερο σήμα είχε χρησιμοποιηθεί στο επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα. Πάντως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν είχε ιδιαίτερο χαρακτήρα, δεδομένου ότι δεν δημιουργούσε στον ενημερωμένο χρήστη, ήτοι τους νέους και τα παιδιά που συνήθως αγοράζουν tee-shirts, κασκέτα και αυτοκόλλητα ή τους χρήστες έντυπου υλικού, διαφορετική συνολική εντύπωση από αυτή που δημιουργεί το προγενέστερο σήμα. Στο πλαίσιο αυτό, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την ακυρότητα του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, πλην όμως βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ως άνω κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, αυτού.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Δεκεμβρίου 2009, η Baena Grupo άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως του τμήματος προσφυγών. Προς στήριξη της προσφυγής της, η Baena Grupo προέβαλε ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002. Υποστήριξε ότι οι

διαφορές μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος είναι τέτοιες, ώστε η συνολική εντύπωση που δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη καθεμία από τις φιγούρες αυτές είναι διαφορετική.

18 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την εν λόγω απόφαση του τμήματος προσφυγών.

19 Το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 20 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε, καταρχάς, ότι πρέπει να γίνει σύγκριση μεταξύ, αφενός, της συνολικής εντύπωσης που δημιουργεί το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα και, αφετέρου, της συνολικής εντύπωσης που δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη το προγενέστερο σήμα, το οποίο συνιστά σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει διατεθεί στο κοινό.

20 Το Γενικό Δικαστήριο, με τις σκέψεις 21 και 22 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επισήμανε ότι η συνολική εντύπωση που δημιουργούν οι επίμαχες δύο φιγούρες στον ενημερωμένο χρήστη καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από την έκφραση του προσώπου καθεμιάς από αυτές. Το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι η διαφορά στην έκφραση του προσώπου που έχει καθεμιά από τις δύο φιγούρες συνιστά ουσιώδες χαρακτηριστικό το οποίο εντυπώνεται στη μνήμη του ενημερωμένου χρήστη, όπως αυτός ορθώς ορίστηκε από το τμήμα προσφυγών.

21 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διαπίστωσε ότι λόγω της εκφράσεως αυτής του προσώπου, σε συνδυασμό με τη στάση του σώματος που γέρνει προς τα εμπρός και δίνει την εντύπωση κάποιου εκνευρισμού, ο ενημερωμένος χρήστης θα περιγράψει το «προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα» ως μια θυμωμένη μορφή. Αντιθέτως, η συνολική εντύπωση που δημιουργεί το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν χαρακτηρίζεται από την έκφραση κάποιου συναισθήματος ούτε με βάση την έκφραση του προσώπου ούτε με βάση τη στάση του σώματος, το οποίο γέρνει προς τα πίσω.

22 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επιβεβαίωσε ότι «η διαφορά στην έκφραση του προσώπου θα είναι εμφανής για τους νέους που αγοράζουν tee-shirts και κασκέτα [και] ακόμη πιο σημαντική για τα παιδιά που χρησιμοποιούν αυτοκόλλητα για να εξατομικεύσουν αντικείμενα και τα οποία έχουν περισσότερο την τάση να επιδεικνύουν ιδιαίτερη προσοχή στα συναισθήματα που εκφράζει κάθε μορφή που αποτυπώνεται σε ένα αυτοκόλλητο».

23 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 25 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι οι διαφορές ανάμεσα στις δύο φιγούρες «είναι αρκούντως σημαντικές, ώστε η συνολική εντύπωση που δημιουργούν στον ενημερωμένο χρήστη να είναι διαφορετική, παρά την ύπαρξη ομοιοτήτων όσον αφορά άλλες πτυχές και τη σημαντική ελευθερία που διαθέτει ο δημιουργός παραστάσεων όπως οι επίμαχες εν προκειμένω».

24 Κατόπιν των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 26 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν δημιουργούσε στον ενημερωμένο χρήστη συνολική εντύπωση διαφορετική από αυτή που δημιουργεί το «προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα» του οποίου επίκληση έγινε προς στήριξη της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

25 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2011 οι υποθέσεις C-101/11 P και C-102/11 P ενώθηκαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

26 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να κηρύξει άκυρο το επίμαχο σημείο ή υπόδειγμα ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και

— να καταδικάσει την Baena Grupo στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής δίκης.

27 Με την αίτησή του αναιρέσεως, το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να εκδώσει νέα απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως, με την οποία να απορρίπτει την προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, και

— να καταδικάσει την Baena Grupo στα δικαστικά έξοδα.

28 Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Baena Grupo ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κηρύξει απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-101/11 P ή, επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση αυτή,

— να απορρίψει ως αβάσιμη την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-102/11 P, και

— να καταδικάσει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

29 Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel προβάλλουν τρεις λόγους. Οι δύο πρώτοι λόγοι αναιρέσεως στηρίζονται σε πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εφαρμογή, αντιστοίχως, του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 έως 9 αυτού, και του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του ίδιου κανονισμού. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται σε παράβαση από το Γενικό Δικαστήριο της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

30 Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως το ΓΕΕΑ προβάλλει δύο λόγους στηριζόμενους σε παράβαση από το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, του άρθρου 61 του κανονισμού 6/2002 και, αφετέρου, του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη, στο πλαίσιο των οποίων το ΓΕΕΑ υποστηρίζει, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο συγχέει τα ειδικά κριτήρια του δικαίου των σημάτων και τα κριτήρια του δικαίου των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων και, αφετέρου, ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει το ΓΕΕΑ και ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 61 του κανονισμού 6/2002

Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Πρώτον, το ΓΕΕΑ, παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 2010, C-38/09 P, Schräder κατά OCVV (Συλλογή 2010, σ. I-3209, σκέψη 77), προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, κατά την εκτίμηση της νομιμότητας της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, προέβη σε ιδιαίτερα λεπτομερή εξέταση των «επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων».

32 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι ο έλεγχος της νομιμότητας των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, ο οποίος χαρακτηρίζεται από μεγάλη τεχνική πολυπλοκότητα, αφορά, στο πλαίσιο του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και δ′, του κανονισμού 6/2002, αποκλειστικώς τον προσδιορισμό του βαθμού ελευθερίας του δημιουργού. Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, στο μέτρο που δεν περιορίστηκε στον έλεγχο προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως της εγκυρότητας τέτοιων σχεδίων ή υποδειγμάτων, υπερέβη τα όρια του άρθρου 61 του εν λόγω κανονισμού.

33 Δεύτερον, το ΓΕΕΑ προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η έκφραση συναισθημάτων στις μορφές που συνιστούν τα «επίμαχα υποδείγματα» είναι σημαντικότερη από τη γραφική παράσταση των υποδειγμάτων αυτών, υποκατέστησε τη συλλογιστική του τμήματος προσφυγών με τη δική του. Ενεργώντας κατ' αυτό τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών χωρίς να περιοριστεί στον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών.

34 Συναφώς, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, παραλείποντας να προσδιορίσει το είδος της πλάνης στην οποία υπέπεσε το τμήμα προσφυγών κατά την εφαρμογή του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, αυτού, δεν του επιτρέπει να αντλήσει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συμπεράσματα για την ορθή εφαρμογή του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού.

35 Η Baena Grupo φρονεί ότι το επιχείρημα του ΓΕΕΑ είναι αβάσιμο. Κατά την άποψή της, το Γενικό Δικαστήριο διαθέτει απόλυτη ελευθερία κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως. Συναφώς επικαλείται την απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2000, C-265/97 P, VBA κατά Florimex κ.λπ. (Συλλογή 2000, σ. I-2061), στην οποία το Δικαστήριο αναφέρεται, στο πλαίσιο ενώπιόν του ασκηθείσας αιτήσεως αναιρέσεως, στην εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

36 Πρέπει να εξετασθεί αν το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του ελέγχου στον οποίο μπορεί να προβαίνει και υποκατέστησε την εκτίμηση του ΓΕΕΑ με τη δική του.

37 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, η άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ είναι δυνατή για λόγους παράβασης της Συνθήκης, του οικείου κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους. Εξ αυτού συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκήσει πλήρη έλεγχο νομιμότητας της κρίσεως του ΓΕΕΑ όσον αφορά τα στοιχεία που προσκόμισε ο αιτών (βλ. αποφάσεις της 5ης Ιουλίου 2011, C-263/09 P, Edwin κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2011, σ. I-5853, σκέψη 52, και της 20ής Οκτωβρίου 2011, C-281/10 P, PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic Συλλογή 2011, σ. I-10153, σκέψη 66).

38 Επομένως, δυνάμει της διατάξεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εκτιμά τη νομιμότητα αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών ελέγχοντας την εκ μέρους τους εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης σε σχέση, ιδίως, με τα πραγματικά στοιχεία που τέθηκαν υπόψη των τμημάτων αυτών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-16/06 P, Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-10053, σκέψη 38, και διάταξη της 28ης Μαρτίου 2011, C-418/10 P, Herhof κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 47).

39 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να προβεί σε πλήρη έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ, εξετάζοντας, εφόσον παρίσταται ανάγκη, αν ο εκ μέρους τους νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς είναι ορθός ή αν η εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των τμημάτων αυτών είναι πεπλανημένη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 39, και διάταξη Herhof κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 48).

40 Συγκεκριμένα, όταν καλείται να εξετάσει τη νομιμότητα αποφάσεως τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, το Γενικό Δικαστήριο δεν δεσμεύεται από την πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του τμήματος, καθόσον η εκτίμηση αυτή αποτελεί μέρος των συμπερασμάτων των οποίων η νομιμότητα αμφισβητείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 48).

41 Βεβαίως το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αναγνωρίσει στο ΓΕΕΑ ορισμένο περιθώριο εκτίμησης, ιδίως όταν το ΓΕΕΑ καλείται να πραγματοποιήσει ιδιαιτέρως τεχνικές εκτιμήσεις, και να περιοριστεί, όσον αφορά το περιεχόμενο του ελέγχου επί των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών στον τομέα των βιομηχανικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, σε εξέταση των προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως (απόφαση PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic, προπαρατεθείσα, σκέψη 67).

42 Πάντως, εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ δεν απέδειξε ότι η επίμαχη εκτίμηση προϋπέθετε ιδιαιτέρως τεχνικές εκτιμήσεις οι οποίες να δικαιολογούν την αναγνώριση στο ΓΕΕΑ ορισμένου περιθωρίου εκτίμησης και να οδηγούν σε περιορισμό του περιεχομένου του ασκούμενου από το Γενικό Δικαστήριο ελέγχου στην εξέταση προδήλων σφαλμάτων.

43 Επιπλέον, η Baena Grupo υποστήριξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι το τμήμα προσφυγών, κρίνοντας ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν είχε ιδιαίτερο χαρακτήρα, στο μέτρο που δεν δημιουργούσε στον ενημερωμένο χρήστη συνολική εντύπωση διαφορετική από αυτή που δημιουργεί το προγενέστερο σήμα, παρέβη το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002.

44 Επομένως, δεδομένου ότι η Baena Grupo αμφισβήτησε την ορθότητα της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών ως προς τη συνολική εντύπωση που δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη καθεμιά από τις επίμαχες φιγούρες, το Γενικό Δικαστήριο είχε την αρμοδιότητα να εξετάσει την ορθότητα της εκτιμήσεως στην οποία κατέληξε το εν λόγω τμήμα προσφυγών αναφορικά με την ομοιότητα του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Les Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 47).

45 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς και χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο προέβη, με τις σκέψεις 20 έως 25 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε συγκεκριμένη εξέταση των εκτιμήσεων στις οποίες κατέληξε το τμήμα προσφυγών, προκειμένου να ακυρώσει την απόφαση του τελευταίου.

46 Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει το ΓΕΕΑ πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει το ΓΕΕΑ και του πρώτου λόγου αναιρέσεως που προβάλλουν οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel και στηρίζονται σε παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 έως 9 του ίδιου κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

47 Πρώτον, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο συγχέει τα ειδικά κριτήρια του δικαίου των σημάτων και τα κριτήρια του δικαίου των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων. Κατά το ΓΕΕΑ, το δίκαιο των σημάτων επιδιώκει να διαφυλάξει το γενικό συμφέρον των καταναλωτών προς αποφυγή παραπλανήσεώς τους κατά την απόκτηση καλυπτόμενων από σήμα αγαθών ή υπηρεσιών, ενώ το δίκαιο των κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων σκοπεί στην προστασία ιδιωτικών συμφερόντων, ήτοι των συμφερόντων του επιχειρηματία ο οποίος αναπτύσσει ή εκμεταλλεύεται τη δημιουργία μιας μορφής, ανεξάρτητα από την τυχόν ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως όσον αφορά την εμπορική προέλευση του αγορασθέντος προϊόντος. Ειδικότερα, το ΓΕΕΑ προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, στις σκέψεις 22 και 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στήριξε τη σύγκριση των «επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων» στην ατελή ανάμνηση την οποία ο ενημερωμένος χρήστης διατηρεί στη μνήμη του.

48 Συναφώς, τόσο οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel όσο και το ΓΕΕΑ φρονούν ότι η εν λόγω σύγκριση θα έπρεπε να στηριχθεί όχι στην ατελή ανάμνηση του ενημερωμένου χρήστη, αλλά σε άμεση σύγκριση ανάμεσα στις δύο φιγούρες.

49 Δεύτερον, το ΓΕΕΑ προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον, στη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν εξέτασε την εντύπωση που προκαλούν τα «επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα» στηριζόμενο στην αντίληψη του συνόλου του ενδιαφερόμενου κοινού. Συγκεκριμένα, κατά την εξέταση των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε αποκλειστικά στην αντίληψη μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού, ήτοι στην αντίληψη των νέων που αγοράζουν tee-shirts, κασκέτα και αυτοκόλλητα.

50 Τρίτον, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, με τη σκέψη 21 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συνολική εντύπωση που προκαλούν οι δύο φιγούρες στον ενημερωμένο χρήστη καθορίζεται από την έκφραση του προσώπου καθεμιάς από αυτές, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Οι ανωτέρω προβάλλουν ότι το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα στερείται ιδιαίτερου χαρακτήρα και ότι οι ελάχιστες διαφορές στην έκφραση των επίμαχων δύο μορφών δεν επηρεάζουν τη συνολική εντύπωση που δημιουργούν. Συναφώς, υπογραμμίζουν το γεγονός ότι τα προϊόντα περί των οποίων πρόκειται και το ενδιαφερόμενο κοινό στο οποίο τα προϊόντα αυτά απευθύνονται είναι τα ίδια. Επιπροσθέτως, επισημαίνουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 25 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δέχθηκε ότι οι δημιουργοί μορφών διαθέτουν σημαντική ελευθερία.

51 Η Baena Grupo φρονεί ότι, με τα επιχειρήματά τους, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel αμφισβητούν, στην πραγματικότητα, την ανάλυση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο και με τον τρόπο αυτό ζητούν από το Δικαστήριο να υποκαταστήσει την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου με τη δική του.

52 Η Baena Grupo προβάλλει επίσης το απαράδεκτο της αιτιάσεως του ΓΕΕΑ σχετικά με το ενδιαφερόμενο κοινό, υποστηρίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε υποχρέωση να αποφανθεί επ' αυτού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

53 Πρώτον, όσον αφορά την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία προβάλλεται ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά τη σύγκριση του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι ο κανονισμός 6/2002 δεν ορίζει την έννοια του «ενημερωμένου χρήστη» την οποία χρησιμοποιεί. Η έννοια αυτή πρέπει, ωστόσο, να νοηθεί ως ενδιάμεση έννοια μεταξύ εκείνης του μέσου καταναλωτή που απαντά στο δίκαιο των σημάτων, από τον οποίο δεν απαιτείται καμία ειδική γνώση και ο οποίος, κατά κανόνα, δεν προβαίνει σε άμεση σύγκριση των συγκρουόμενων σημάτων, και του ειδικού του κλάδου, ο οποίος διαθέτει ειδικές τεχνικές γνώσεις. Ως εκ τούτου, με τον όρο «ενημερωμένος χρήστης» νοείται ο χρήστης που δεν επιδεικνύει μετρίου βαθμού προσοχή, αλλά ιδιαίτερη επιμέλεια, είτε λόγω της προσωπικής του εμπειρίας είτε λόγω του ευρέος πεδίου γνώσεων που διαθέτει στον οικείο τομέα (βλ. απόφαση PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic, προπαρατεθείσα, σκέψη 53).

54 Συναφώς, είναι γεγονός ότι, εξ ορισμού, ο ενημερωμένος χρήστης, όπως αυτός ορίστηκε από το Δικαστήριο, θα προβεί σε άμεση σύγκριση του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος εφόσον τούτο είναι δυνατό. Δεν αποκλείεται ωστόσο μια τέτοια σύγκριση να αποδειχθεί αδύνατη ή ασυνήθης στον οικείο τομέα, ιδίως λόγω ειδικών συνθηκών ή λόγω των χαρακτηριστικών των αντικειμένων που απεικονίζουν το προγενέστερο σήμα και το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα (βλ., υπό την έννοια αυτή, PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic, προπαρατεθείσα, σκέψη 55).

55 Ως εκ τούτου, δεν μπορεί βασίμως να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο πλάνη περί το δίκαιο, λόγω του ότι εκτίμησε τη γενική εντύπωση που δημιουργούν το προγενέστερο σήμα και το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα χωρίς να στηριχθεί στο αξίωμα ότι ένας ενημερωμένος χρήστης θα προέβαινε εν πάση περιπτώσει σε άμεση μεταξύ τους σύγκριση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic, προπαρατεθείσα, σκέψη 56).

56 Τούτο δε κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι, ελλείψει συγκεκριμένων ενδείξεων στον κανονισμό 6/2002 προς την κατεύθυνση αυτή, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης της Ένωσης είχε την πρόθεση να περιορίσει την εκτίμηση των τυχόν σχεδίων ή υποδειγμάτων σε άμεση μεταξύ τους σύγκριση (βλ. απόφαση PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic, προπαρατεθείσα, σκέψη 57).

57 Επομένως, κατά τη σύγκριση του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον, με τις σκέψεις 22 και 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στήριξε τη συλλογιστική του στην ατελή ανάμνηση της συνολικής εντυπώσεως που δημιουργούν στον ενημερωμένο χρήστη οι δύο φιγούρες, όπως αυτή διατηρείται στη μνήμη του.

58 Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

59 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον περιόρισε την εξέταση του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος στην αντίληψη ενός μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού, πρέπει καταρχάς να διευκρινιστεί ότι η εν λόγω αιτίαση, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Baena Grupo, δεν είναι απαράδεκτη. Συγκεκριμένα, σκοπεί στον έλεγχο της πλάνης περί το δίκαιο στην οποία προβάλλεται ότι υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία ή την εφαρμογή του κανονισμού 6/2002 και, εφόσον αποδειχθεί, είναι ικανή να ανατρέψει ολόκληρη τη συλλογιστική που ανέπτυξε το Γενικό Δικαστήριο.

60 Όσον αφορά την ουσία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτίαση που προβάλλει το ΓΕΕΑ στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, κατά τη σύγκριση του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 22 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αναφέρθηκε στον ενημερωμένο χρήστη «όπως αυτός ορθώς ορίστηκε από το τμήμα προσφυγών».

61 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη το σύνολο του ενδιαφερόμενου κοινού όπως αυτό ορίστηκε από το τμήμα προσφυγών ήτοι τους νέους, τα παιδιά και τους χρήστες εντύπου υλικού, συμπεριλαμβανομένου διαφημιστικού υλικού. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τη συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθεται στη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, εξετάζοντας την εντύπωση που δημιουργεί το προγενέστερο σήμα και το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα, αναφέρθηκε στον εν λόγω ενημερωμένο χρήστη. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, επιβεβαίωσε ειδικότερα ότι η διαφορά στην έκφραση του προσώπου που έχουν οι δύο φιγούρες θα είναι περισσότερο εμφανής στους νέους και τα παιδιά.

62 Επομένως, δεν μπορεί βασίμως να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εξέτασε τις οικείες φιγούρες στηριζόμενο στο σύνολο του ενδιαφερόμενου κοινού.

63 Τρίτον, επισημαίνεται ότι οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel προσάπτουν κατ' ουσίαν στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε ότι η έκφραση του προσώπου καθεμιάς από τις δύο φιγούρες είναι αυτή που καθορίζει τη συνολική εντύπωση που δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη το προγενέστερο σήμα και το επίμαχο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.

64 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με τα επιχειρήματά τους, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel αμφισβητούν, στην πραγματικότητα, την ανάλυση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της συνολικής εντύπωσης που δημιουργεί το προγενέστερο σήμα και το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα και ζητούν από το Δικαστήριο να υποκαταστήσει την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου με τη δική του.

65 Συγκεκριμένα, οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel, χωρίς να έχουν προβάλλει και αποδείξει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα υποβληθέντα ενώπιόν του στοιχεία σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, περιορίστηκαν να προσάψουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι εκτίμησε μη ορθώς τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υποθέσεως, προκειμένου να καθορίσει αν το επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα δημιουργούσε στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση από τη συνολική εντύπωση που δημιουργούσε το προγενέστερο σήμα του οποίου επίκληση έγινε προς στήριξη της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας.

66 Κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών, εκτός αν η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεών του προκύπτει από τα υποβληθέντα σε αυτό στοιχεία της δικογραφίας, και, αφετέρου, για την εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών. Επομένως, η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών δεν αποτελεί, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως των στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, νομικό ζήτημα υποκείμενο, ως εκ της φύσεώς του, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (βλ. απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2007, C-144/06 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-8109, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

67 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

68 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει το ΓΕΕΑ και ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλουν οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προβάλλουν οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel και ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 6/2002

Επιχειρήματα των διαδίκων

69 Ο H. Neuman και ο A. Galdeano del Sel προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εφάρμοσε το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του εν λόγω κανονισμού. Κατά την άποψή τους, πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν προκειμένου να γίνει δεκτή η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, παραλείποντας να αποφανθεί επί της εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως και μη απαγορεύοντας τη χρήση του επίμαχου σχεδίου ή υποδείγματος, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

70 Η Baena Grupo υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, καθόσον με αυτόν αμφισβητούνται εκτιμήσεις πραγματικών περιστατικών στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

71 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως δεν προβλήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο όφειλε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το Γενικό Δικαστήριο.

72 Κατά το άρθρο 113, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως δεν μπορεί να μεταβάλει το αντικείμενο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκης. Συγκεκριμένα, όταν έχει ασκηθεί αναίρεση, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου περιορίζεται συνεπώς στον έλεγχο της νομικής λύσεως που δόθηκε ενόψει των ισχυρισμών που προβλήθηκαν και εξετάστηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 1ης Ιουνίου 1994, C-136/92 P, Επιτροπή κατά Brazzelli Lualdi κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-1981, σκέψη 59· της 15ης Μαρτίου 2007, C-171/06 P, T.I.M.E. ART κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 24, καθώς και της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, C-193/06 P, Nestlé κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 56).

73 Επομένως, ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προβάλλει το ΓΕΕΑ και του τρίτου λόγου αναιρέσεως που προβάλλουν οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel και οι οποίοι στηρίζονται σε έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

74 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, παραλείποντας, αφενός, να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους «η διαφορά στην έκφραση του προσώπου θα είναι σαφής για τους νέους που αγοράζουν tee-shirts και κασκέτα», όπως διαπιστώνεται στη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και, αφετέρου, να αναφερθεί στο κοινό που αποτελείται από τους χρήστες «έντυπου υλικού, συμπεριλαμβανομένου διαφημιστικού υλικού», δεν τήρησε την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως.

75 Οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel προσάπτουν επίσης στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν αιτιολόγησε με τρόπο ειδικό, ακριβή και συνεπή την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, γεγονός που συνιστά προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των νυν αναιρεσειόντων.

76 Όσον αφορά τις αιτιάσεις του ΓΕΕΑ, η Baena Grupo φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε υποχρέωση, όπως εκτίθεται στη σκέψη 52 ανωτέρω, να αποφανθεί ως προς το ενδιαφερόμενο κοινό και ότι, επομένως, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου δεν μπορεί να πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.

77 Όσον αφορά τις αιτιάσεις των H. Neuman και A. Galdeano del Sel, η Baena Grupo προβάλλει ότι είναι απαράδεκτες. Υποστηρίζει ότι οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel δεν επισήμαναν τα τμήματα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τα οποία πάσχουν έλλειψη αιτιολογίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

78 Όσον αφορά την προβαλλόμενη από το ΓΕΕΑ παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, αυτή στηρίζεται στο επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε, αφενός, να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους «η διαφορά στην έκφραση του προσώπου θα είναι προφανής στους νέους που αγοράζουν tee-shirts και κασκέτα» και, αφετέρου, να αναφερθεί στο κοινό που αποτελείται από τους χρήστες «έντυπου υλικού, συμπεριλαμβανομένου διαφημιστικού υλικού».

79 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως των δικαστικών αποφάσεων απορρέει από το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ισχύει για το Γενικό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού και του άρθρου 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2007, C-311/05 P, Naipes Heraclio Fournier κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-130, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

80 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένες προκειμένου το Δικαστήριο να είναι σε θέση να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Naipes Heraclio Fournier κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

81 Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη ειδικότερα των διαπιστώσεων που περιέχονται στα σκέψεις 60 έως 62 της παρούσας αποφάσεως, διαπιστώνεται ότι η συλλογιστική που ακολούθησε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι σαφής και κατανοητή και ότι επιτρέπει να καταστούν γνωστοί οι λόγοι για τους οποίους το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως που προέβαλε ενώπιόν του η Baena Grupo. Επομένως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.

82 Συνεπώς, ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

83 Κατόπιν των προεκτεθέντων, οι υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν εν μέρει ως απαράδεκτες και εν μέρει ως αβάσιμες.

Επί των δικαστικών εξόδων

84 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, εφαρμοστέο στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του ιδίου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

85 Δεδομένου ότι οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel ηττήθηκαν στην κατ' αναίρεση δίκη στην υπόθεση C-101/11 P και η Baena Grupo είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

86 Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε στην κατ' αναίρεση δίκη στην υπόθεση C-102/11 P και η Baena Grupo είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.

2) Οι H. Neuman και A. Galdeano del Sel φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η José Manuel Baena Grupo, SA όσον αφορά την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-101/11 P.

3) Το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η José Manuel Baena Grupo, SA όσον αφορά την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-102/11 P.

(υπογραφές)